

ги прочегать и ще ги напишгть, ако сж разбра-
ли първиятъ урокъ. По труднитѣ думи ще ги съ-
стави учительтъ на дѣската отъ подвижната азбу-
ка; а по леснитѣ не да ги състава учительтъ, а
тряба само да ги произнесе, че дѣцата сами да
си ги пишгть за да са приучвгть да пи-
шгть на слухъ. Учительтъ трябва да са стареае
при произнасяніето на думата да раздѣлява сло-
говетѣ, да ги произнася високо, и протегнгто,
нѣколко пѣти да произнася думата, додѣ навикве
слухгть на ученицитѣ. Дѣцата, като напишгть ду-
мата, казана отъ учительтъ, трябва сами високо да
повтарятъ тѣзи дума, за да имъ бѣде по-лесно
да ѣ съставигть отъ буквитѣ по слухъ. Голѣмо
значеніе има упражненіето да карашъ дѣцата сами
да съставигть думи отъ познатитѣ тѣмъ букви и
да пишгть думата само като я чуѣгть отъ учите-
лътъ безъ да я видѣгть съставена. Ако бѣхъ са
упражнявали дѣцата да пишгть само тѣзи думи,
които сж съставени отъ учительтъ на дѣската, тѣ
тогава щѣхъ да учгть само на память (на устъ)
безъ да разбергть, тогава когато въ дѣцата тря-
ба да се развива вѣренъ слухъ и да разбергть.
Учительтъ е длѣженъ съ сѣки единъ ученикъ да
повтаря сѣки единъ урокъ; да го кара да произ-
нася и да пише сичкитѣ букви, които се преми-
нѣти въ прѣдидущиятъ урокъ.

Урокъ 3-ий

е (вѣ), и (чѣ), к (кѣ).

*ич, ал, ок, оч, ош, ил, ос, ик, ла, ав, ва, ка,
ки, ли, чи, чо, ча, ие, ви, и пр.*